

Nyní pod sem, pobozný křesťane, a srdčně u sebe povazuj, jak bídou a pře-
 zkou cestu ty dvě nejsvětější osoby vykonávají. Kdyžby jedna královna něko-
 lk málo dní před svým porodem na tak těžkou a dalekou cestu se vydati měla,
 jak by jí museli sloužit, jak by všeho nazbyt na tu cestu muselo se dáti, jak by jí
 v nějaký pohodlný sešl opatrně museli polehku nesť, aby ani ta nejmenší nelibost
 jak královně, tak tomu královskému princí se nepřihodila. Nyní učin podobensťv
 mezi takovou královnou a Martí a podívej se, kterak svět oný plně posluhuje, tyto
 pak žádny. Tuto jde ta nejsvětější císařovna nebeská, však nemá ani vozů, ani
 koč, ani dvořanů, ani komorných panen, slovem, nic takového, co by na tako-
 rou pani přislušelo. Její všecko bohatství jest jeden volk a oslaťko a nětco málo
 spaných potřeb a potrav. Cesta, kterou vykonati museli, byla téměř čtyřdení,
 nozto z Nazaretu až do Jeruzaléma bylo za tři dni cesty, od Jeruzaléma pak až do
 Betléma bylo za tři hodiny co jíti. Od Nazaretu až do městčka Gínim jest síce
 dost dobrá a rovná cesta, od Gínim až do Jeruzaléma z hory na hory se musí jíti.
 Podobně také až do Betléma od Jeruzaléma jest cesta velmi drsnatá, kamenitá, vr-
 chovatá a obtížná, kromě na půl cesty u stromu terebintu Marie jest nětco rov-
 nější a příjemnější. Nyní pomysli, co ta Panenka, jsoucí téhota, s svým nejmlí-
 šim Josefem na ty cestě musela pokusiti, a myslí sobě, jako bys jí viděl tak všecknu
 unavenou a zmožděnou po té cestě jíti.

Pověti tehdáž bylo studené a nepřijemné, jako obyčejně měsíce prasince býva,
 neb brzy dešť, brzy snh přšel, brzy pošourno, brzy povětrno bylo, brzy blatná,
 brzy zmrzla zem byla, jedná z hůru, jedná dolu jíti museli. Ta svatá Panna jela
 někdy na tom oslaťku, někdy zase šla pěšky, neb když drobet dýlej jela, bylo jí
 velmi zima a dlouho pořad jí velmi těžko jí přicházelo. Když jela, tu vedl svatý Jo-
 sef toho osla za uzdu, aby nepoklesl, když pak pěšky šla, tehdy jak vola, tak osla
 před nimi hnál a o to vždy velice se staral, aby snad se jí nětco nešťastného nepří-
 hodilo. Takovým způsobem museli ti ubozi svatí lidé tu cestu vykonati a mnoho
 nepřijemného na ni vystáti, neb bezpochyby tu svatou Panenku zla cesta velmi
 tlačila, vitr pak a dešť jí velmi trápil. O, jak srděcnou lítost svatý Josef nad ni měl
 a jak velice jeho to sužovalo, když jí viděl tolik těžkosti trpěti! Byl by zajisté rád
 všecknu bídu celého světa sám přetrpěl, jen kdyby skrzce to jí mohl od těch těž-
 kostí pomoci. Když pak poznal, že jest unavená, tu tak dlouho jí prosil, až sobě
 odpočinula aneb na oslaťko vsedla. Když pak někdy k pohodlněmu místu přišli,
 někdy se zastavili u někoho v domě, aby se mohli drobet ohřítí, ususiti a občer-
 sriti. Šel také s ní velmi polehku, takže nemoho každý den usli, aby tím nejsvě-
 tější Panna snažejí mohla dojítí. Slovem, všeckno, co jemu možné bylo a co Ro-
 dice boží ku pohodlí a potěšení mohlo býti, o to se staral a to jí zalíbení učinil
 a ode všeho nebezpečensťví vši moci chránil a opatroval.

O nejsvětější Josefe, připomínám tobě tu tak těžkou a drsnatou cestu, kterou
 s z Nazaretu do Betléma vykonati musel, když nejsvětější Pannu téhota s nej-